

عنوان مقاله:

بررسی صور خیالین در داستان مد و مه از ابراهیم گلستان

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محبوبه خراسانی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

سهراب مقصودی - دانشجوی مقطع دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

خلاصه مقاله:

سید ابراهیم تقوی شیرازی معروف به ابراهیم گلستان در سال ۱۳۰۱ در شیراز دیده به جهان گشود. شیوه نثر و سبک‌نویساری داستان نویسی او در دوران اخیر بی نظیر است. ایشان زبان داستانی و استفاده از نثر آهنگین را در قالب داستان‌نویس به اجرا گذاشته و در زمره نادر ادیبانی به شمار می رود که با تدوین مجموعه داستانهای به هم پیوسته و مرتبط، نوع جدیدی از داستان نویسی و فیلم نامه نویسی را پایه گذاری کرده که نه براساس درون مایه، رخدادها و شخصیت ها، بلکه بیشتر در سبک ساختارهای مشابه، با هم مشترک و وابسته می باشند. گلستان توامان در عرصه سینما و ادبیات نوشتاری، دارای استعداد ویژه هنری و توان آفرینش تحریری بی بدیل است. این نویسنده خطیر در داستان مد و مه به منظور جلب نظر و خاستگاه مخاطبان عصر حاضر، تشبیهات، ساختارهای بلاغی و نمادهای متعارفی که به مرور زمان ابتکار و نوآوری خود را از دست داده و به صور خیال مبتدلی مبدل شده اند را ضمن دستکاری هنری، با خلاقیتی خاص و با تغییر در شیوه بیان، بازسازی و ارائه کرده است. نگارنده در این پژوهش، به روش تحلیل محتوا، شیوه های بلاغی در نوسازی، تشبیهات نوین و نمادهای دگرگون شده و ابهامات مورد استفاده در خلق داستان مد و مه او را بررسی می کند.

کلمات کلیدی:

گلستان، مد و مه، نماد، ابهام، صورخیال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1371390>

